

Teollisuusunionin Manifesti

LAADITTU teollisuusunionistien konferenssissa tammik. 2, 3 ja 4 p:nä v. 1905.

Yhteiskunnalliset suhteet ja ryhmittymät ovat ainoastaan heijastuksia mekanillisesta kehityksestä ja teollisista oloista. Nykyajan teollisuuden suurilmiöinä ovat: koneiden astuminen inhimillisen taidon tilalle ja rikkauksien tuottamiseen sekä jakoon tarvittavien välineiden omistuksen keskittämisestä johtunut kapitalistien vallan lisääntyminen.

Näiden tosiasiain vuoksi ovat sekä ammattieroitukset työläisten keskuudessa että kilpailu kapitalistien kesken yhtärintaa häviämässä. Luokkarajat tulevat aina pysyväisemmiksi ja selvemmiksi sekä luokkavastaisuudet yhä kärkeistyvät. Kaikkien työläisten joutuminen hoitamiansa koneiden orjiksi on hävittänyt ammattirajat. Alituisesti uusien koneiden käyttäntöön ottaminen vähemmän tuottavien tilalle pyyhkäisee olemattomiin kokonaisia ammattialoja ja syöksee yhä uusia työläisryhmiä ammatittomaan, toivottomaan, alituisesti kasvavaan joutilaiden armeijaan. Kun mekanillinen kehitys astuu inhimillisen taidon tilalle, tarvitsee kapitalistin käyttää työläisiä ainoastaan sen lyhyen ajan, jolloin työläisen hermot ja lihakset voivat toimia mahdollisimman tehoisasti. Sillä hetkellä kun työläinen ei enää voi tuottaa suurinta liikevoittomäärää, heitetään hänet roskaläjään yhdessä kuluneen koneen kanssa ja hän saa nääntyä nälkään. Rajaviiva on vedetty, ikäraja määrätty, jonka ylimeno tässä monopoliseerattujen mahdollisuuksien maailmassa tarkoittaa tuomiota tuottamattomien kuolemaan.

Kun työläinen on täydellisesti eristetty maasta ja työkaluista, hänen ammattitaitonsa tehty arvottomaksi, sortuu hän suureen palkkaorjien joukkoon. Hän näkee kuinka luokkarajoittelut, jotka ovat säilyneet entisiltä teollisuusasteilta, murtavat hänen vastustusvoimansa. Hänen palkkansa laskee alituisesti, hänen työpäivänsä tulee aina pitemmäksi ja monopoliseerattujen elintarpeiden hinnat nousevat korkeammalle. Liikevoittojen riistäjän.

vaatimuksien pakoittamana hän kuljeskelee sinne tänne ja lopulta työläisellä ei ole enään kotiaakaan. Avuttomassa tilassaan on hän pakotettu hyväksymään mitä tahansa alentavia ehtoja hänen isäntänsä asettaakin hänen siedettäväkseen. Hänen on alistuttava paljon alentavampaan ja tarkempaan ruumiilliseen ja henkiseen tarkastukseen kuin mihin niiden henkiorjain tarvitsi koskaan alistua, jotka myytiin huutokaupalla enimmäen tarjoovalle. Työläisiä ei enää lajitella ammatin ja taidon mukaisesti, vaan jakaa työnantaja heidät niiden koneiden mukaisesti, joiden palvelukseen hän palkkaa työläisen. Tällaisia lajitteluja ei tehdä siksi, että se edustaisi työläisten ammatitaitoa tai etuja, vaan siksi, että työnantajat saavat tällä tavoin työläiset kilpailemaan keskenään ja lisäämään työnopeutta ja että kapitalistisen tyranniuden vastustamista voitaisiin keinotekoisesti heikentää.

Samalla aikaa kun he koettavat ylläpitää näitä vanhentuneita ammattijakautumisia työväen keskuudessa, sovelluttavat kapitalistit itsensä huolellisesti uusiin olosuhteisiin. Kapitalistit jättävät sivuasiaksi keskinäiset riitaisuutensa ja järjestävät rintamansa yhtenäiseksi sodassaan työläisiä vastaan. Liittyneinä työnantajainyhdistyksiinsä, käyttävät työnantajat raakaa väkivaltaa, tuomiolaitoksia, estetuomiota ja sotavoimaa apunaan murskatakseen kaiken vastustuksen. Tai kun toisenlaiset menettelytavat näyttävät hyödyllisemmiltä, peittävät he tikarinsa Kansalaisten Liittojensa taakse, narratakseen ja pettääkseen niitä, joita he haluavat hallita ja riistää. Molempien menettelytapojen menestys riippuu työväenluokan sokeudesta ja sisäisistä erimielisyyksistä. Työnantajien taistelurintama ja menettelytavat tässä sodassa ovat yhdensuuntaisia mekanillisen ja teollisen solidarisen keskityksen kanssa, mutta työläiset muodostavat vieläkin taistelujärjensä uloskuluneiden ammattijakojen mukaisesti. Ennen käydyt taistelut painostavat tämän läksyn antamaa opetusta. Kutomotyöläiset Lowellissa, Philadelphiassa ja Fall Riveris-

sä, teurastajat Chicagossa, ammattirajoittelun hajoitavan vaikutuksen heikentäminä; Santa Fe rautatien masinistit, joita eivät kannata heidän samoilta isännille työskentelevät työläistoverinsa; kauan taistelleet kaivosmiehet Coloradossa, joita haittaa solidaarisuuden ja yhtenäisyyden puute teollisella taistelutanteella; kaikki nämä ovat todistuksena työväen avuttomuudesta ja kykenemättömyydestä nykyiseen tapaan järjestyneinä.

Tämä uloskulunut ja mädännäinen järjestelmä ei tarjoa mitään toivoa paremmasta eikä sopivammuudestaan tulevaisuudessa. Ei löydy hopeista hohdetta niissä mustissa epätoivon pilvissä, jotka raskaina laskeutuvat maailman työväen päälle.

Tämä järjestelmä tarjoaa ainoastaan iankaikkista taistelua pienien huojennuksien voittamiseksi palkkaorjuudesta. Se on sokea näkemään sellaisen teollisen kansanvallan perustamismahdollisuutta, jossa ei tule enään olemaan palkkaorjuutta, vaan jossa työläiset omistavat käyttämänsä tuotannon välineet sekä tuotteet, joista ainoastaan he ovat oikeutetut nauttimaan.

Tällainen järjestelmä lyö hajalleen työläisten rivit ja jättää heidät avuttomiksi ja voimattomiksi tuotannon taistelukentille.

Ammatin eroittaminen ammatista tekee teollisen solidaarisuuden mahdottomaksi.

Järjestöjen jäsenet rikkovat toisten järjestöjen lakkoja; työläisten vihamielisyys toisia työläisiä vastaan herää ja työläiset jätetään tällä tavoin avuttomina ja auttamattomasti hajoitettuina kapitalistien armoille.

Ammattikateus johtaa yrityksiin luoda ammattimonopoleja. Liian korkeita sisäänpääsymaksuja määrääillään, jotka pakottavat työläiset tulemaan lakonrikkureiksi vasten tahtoaan. Miehiä, joita miehuus tai vallitsevat olot pakottavat muuttamaan toisesta ammatista toiseen, sakotetaan kun he yrittävät saada muuttokortin uuteen ammattiinsa.

Ammattijako ylläpitää poliittista tietämättömyyttä työläisten keskuudessa, jakaen siten heidän luokkansa äänestysuurnalla samoin kuin työpajassa, kaivoksissa ja tehtaissa. Ammattiuioita voidaan käyttää ja on käytettykin auttamaan työnantajia monopolioikeuksien hankkimisessa ja hintojen korottamisessa. Tällä

tavoin käytetään yhtä työläisryhmää tekemään elämän vaikeammaksi toisille työläisryhmille.

Ammattijako estää luokkatietoisuuden kasvattamista työläisten keskuudessa, ja pitää yllä sellaista väärinkäsitystä, että työnantajana toimivan riistäjän ja työtä tekevän orjan edut ovat yhtäläiset. Ne sallivat työväen harhaanjohtajien ja kapitalistien yhteistoimintaa Kansalaisten Liitossa, jossa kapitalismin iankaikkiseksi tekemissuunnitelmat laaditaan ja päätellään miten työläiset voitaisiin alistaa vakituisesti palkkaorjuuteen.

Entiset yritykset työläisten luokka-aseman parantamiseksi ovat epäonnistuneet siksi, että niiden toiminta-ala on ollut rajoitettu ja toiminta hajanaista.

Työväenluokkaa rasittavat yleismaailmalliset taloudelliset paheet voidaan poistaa ainoastaan yleismaailmallisella työväenliikkeellä. Mutta sellainen työväenliike on mahdoton niin kauan kun tehdään eristettyjä ammatti- ja palkkasopimuksia, jotka ovat työnantajan eduksi ja saman teollisuuden toisille ammatille vahingoksi, ja kun voimia haaskataan taisteluihin vaikutuspiireistä, joilla edistetään ainoastaan ammattiliittojen virkailijoiden henkilökohtaista mainetta.

Näitä ehtoja täyttävän liikkeen tulee olla suuren teollisuusunion, johon sisältyvät kaikki teollisuudet — taaten ammatillisen itsehallinnon paikallisesti, teollisen itsehallinnon kansainvälisesti ja työväenluokan solidaarisuuden kaikkialla.

Sen tulee olla perustettuna luokkataistelun pohjalle ja sen yleistä hallintoa tulee johtaa sopusuunnassa sen tunnustetun tosiasian kanssa, että on olemassa sammumaton taistelu kapitalistiluokan ja työväenluokan välillä.

Sen tulee olla perustettuna työväenluokan taloudelliseksi järjestöksi, ilman mitään yhteyttä minkään poliittisen puolueen kanssa. Kaikki valta tulee olla yhteisesti jäsenistöllä.

Paikallisen, kansallisen ja yleisen hallinnon sekä union leimain, nappien, tunnusmerkkien, muuttokorttien, sisäänkirjoitusmaksujen ja pääverojen tulee olla kaikkialla samat.

Kaikilla jäsenillä tulee olla jäsenkortti paikallisessa, kansallisessa tai kansainvälisessä teollisuusunionissa, joka järjestää sen teollisuuden missä he työskentelevät, mutta muuttokor-

tit paikallisten, kansallisten ja kansainvälisten unioiden välillä tulee olla maksuttomat ja yleiset.

Työläiset, joilla on ulkomaalaisten teollisuusunionien jäsenkortit, on vapaasti otettavat järjestöön.

A. E. Spring,
Wm. Simon
H. Shuffell
Frank W. M. Cole
John W. O'Neil
W. E. Carter
Wm. W. Haywood
Walter Jones
Ernest Untermeyer
H. T. Hall
Chas. H. Meyer
Samuel Smith
William Ernest Dickinson
Jos. Bohm
John C. Smith
David M. Donaldson
Eugene T. Peck
Chas. J. Hoffmann
Frank J. Kelly
Fred B. Robinson
W. G. Bradley
Chas. D. Sherman
M. E. White
Wm. J. Pennington
Frank J. Kelly
Joe J. J. J. J.
Frank Boden

TEOLLISUUSUNION MANIFESTIN
 ALLEKIRJOITUKSET.

Yleisen hallinnon tulee kustantaa sellaista julkaisua, joka edustaa koko järjestöä ja sen periaatteita ja sen tulee saapua jäsenistölle kaikissa teollisuuksissa säännöllisten väliaikain jälkeen.

On perustettava ja ylläpidettävä yleistä puolustusrahastoa, johon kaikkien jäsenien tulee maksaa tasapuolinen vero.

Tämän tähden kaikki ne työläiset, jotka hyväksyvät tässä esitetyt periaatteet, tulevat kokoontumaan konventsiooniin Chicagossa kesäkuun 27 p:nä v. 1905, tarkoituksella perustaa työväenluokan taloudellinen järjestö tässä manifestissa esitettyjen suunnitelmien mukaisesti.

* * *

Edellä oleva Manifesti on merkillinen monessakin suhteessa. Se on merkillinen ensinnäkin sen vuoksi, että siinä niin erinomaisen sattuvasti ja paikkansa pitävästi on osattu arvioida suurteollisuuden luoma tilanne.

Teollisuusunion Manifesti oli työläisten antama rohkea julistus jossa maailman työväenluokalle osoitettiin heidän tuleva kohtalonsa, se mihin he teollisen murroskauden muuttamissa olosuhteissa tulevat joutumaan.

Jokainen lause, jokainen määrittely minkä nämä teollisuusunion tienraivaajat kaksikymmentä viisi vuotta sitten kirjoittamaansa Teollisuusunion Manifestiin kirjoittivat, on tähän päivään asti pysynyt kirkkaana totuutena ja tulee sellaisena edelleenkin pysymään.

Toiseksi se on merkillinen sen vuoksi, että se ajanjakso, jolloin se laadittiin, oli nykyaikaisen suurteollisuuden ja kapitalismin keskittymisen aikakauden aatto. Se oli siinä murroskaudessa missä suurteollisuuden koneisto höyryjyryn tavoin alkoi voittokulkunsa pientuotannon kustannuksella. Tätä voittokulkua on jatkunut ja jatkuu yhä. Sen luonne, menettelytavat ja päämäärä on tarkalleen sama miksi sen määrittelyt edellämämainitun historiallisen asiakirjan kirjoittajat.

Tekisi mieli sanoa, että yhteiskuntataloudellinen kehitys ottaa ohjeensa tästä Manifestista. Niin ei asia kuitenkaan ole. Nykyaikainen kapitalismi on ainoastaan vissanlaisen tilanteen synnyttämä tulos. Se ei ole katsonut meidän Manifestiin, eikä mihinkään muuhunkaan manifestiin. Se katsoo ainoastaan ympäristöönsä,

siitä se ottaa kaiken sen mitä siinä otettavissa on — ja se on ottanut siitä kaiken niin tarkasti, että työläisille ei siihen ole jäänyt mitään jällelle.

Manifestin ensimmäisessä kohdassa selostetaan yhteiskunnallisten suhteiden olevan tuloksena teollisesta tilanteesta. Koska kapitalismi on teollisen tilanteen haltijana, niin siitä siis on luonnollisena tuloksena sen yhteiskunnallisenkin herruus.

Siinä sanellaan myöskin miten käy niille työläisille joiden ammattitaito on tehty arvottomaksi. Valkokaulusköyhälistö ja korkeapalkkaiset ammattilaiset yleensä voivat omalla kohdallaan todistaa miten heille ja heidän henkilökohtaisesti omaamilleen ammateille on nyt käynyt, ja missä asemassa he nyt ovat.

Onko toivoa paremmasta tulevaisuudesta?

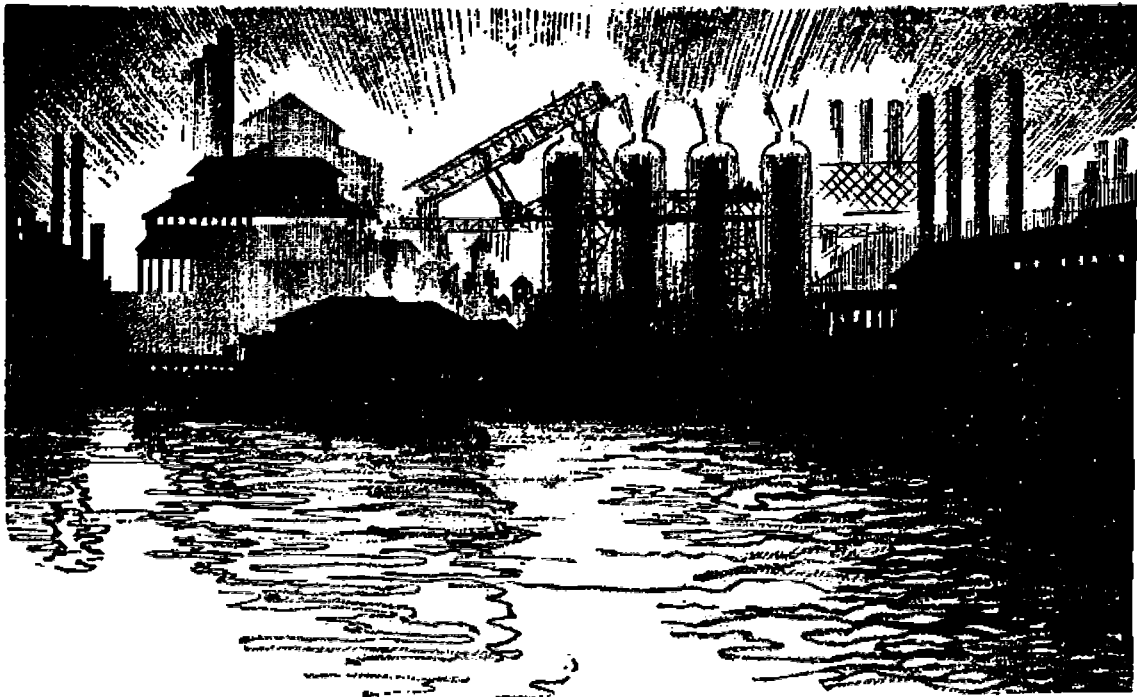
Tuskin. Mustat epätoivon pilvet laskeutuvat työväenluokan päälle. Tämä uloskulunut ja mädännäinen järjestelmä ei tarjoa mitään toivoa paremmasta tulevaisuudesta, julistetaan edelleen. Iankaikkinen taistelu on työväenluokan osana tulevaisuudessa kuten nykyäänkin.

Työväenluokkaa rasittavat yleismaailmalliset taloudelliset paheet voidaan poistaa ainoastaan yleismaailmallisella työväenliikkeellä. Tämä on yksi lähtökohta teollisuusunionistiselle filosofialle. "Järjestyä teollisuuksittain ja yleismaailmallisessa mittakaavassa," on yksi niistä, arvokkaista opetuksista jotka teollisuusunionistisen aatteen tekevät kuolemattomaksi niin kauan kun työn riistää harjoitetaan.

Luokkarajojen selvimmiksi ja pysyväisemmiksi käyminen on liiankin tunnettu ja paikansa pitävä asia. Yksilöllisen yritteliäisyyden haaksirikkoutuminen suurteollisuuden ja suurien pääomien pyörteissä on avoin totuus jota ei voida enää järkisyillä kieltää.

Teollisuusunionin Manifesti on lukemisen, harjoittamisen ja tutkimisen arvoinen asiakirja. Jokaisen työläisen pitäisi osata ulkoa sen jokainen kohta. Eikä ainoastaan osata sitä ulkoa, vaan se pitäisi myöskin ymmärtää.

Nyt järjestömme 25-vuotisjuhlan kunniaksi voisi tehdä sen palveluksen itselleen sekä koko työväenluokalle, että tutkisi tarkoin tämän lyhyen mutta tärkeän teollisuusköyhälistön julistuksen maailman raatajille.

Öinen Näköala Suurteollisuudesta.